

Hof van Cassatie

LIBERCAS

6 - 2019

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

DAAD

Daad - Misdrijf

In burgerlijke zaken moet de partij die een op een misdrijf gegronde vordering instelt, bewijzen dat de bestanddelen van het misdrijf aanwezig zijn, dat het aan de tegenpartij kan worden toegerekend en dat, indien laatstgenoemde een rechtvaardigingsgrond aanvoert, diens rechtvaardigingsgrond niet bestaat, voor zover aan die aanvoering enige geloofwaardigheid kan worden gehecht; Dit geldt ook wanneer de tegenpartij omstandigheden aanvoert die van aard zijn het strafbare karakter van het begane feit weg te nemen (1). (1) Zie Cass. 11 juni 2010, AR C.09.0178.F, AC 2010, nr. 419; Cass. 30 september 2004, AR C.03.0527.F, AC 2004, nr. 445.

7 september 2018

C.2017.0694.N

AC nr. ...

SCHADE

Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

De rechter kan vergoedende interest toekennen op de door hem op de dag van zijn beslissing geraamde vergoeding.

7 september 2018

C.2017.0703.N

AC nr. ...

Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum

De vergoedende interest vergoedt de schade die voortvloeit uit de vertraging in de schadeloosstelling, terwijl de aanpassing van de vergoeding een berekeningswijze is die wordt toegepast om rekening te houden met de vermindering van de koopkracht, zodat dit twee verschillende correctieven zijn, ook al houden beide verband met een tijdsverloop.

7 september 2018

C.2017.0703.N

AC nr. ...

APOTHEKER

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

7 juni 2018

D.2016.0021.N

AC nr. ...

Apothekers, ook al zijn zij geen kooplieden in de zin van artikel 1 Wetboek van Koophandel en ook al hebben zij een maatschappelijke functie, oefenen een activiteit uit die gericht is op de uitwisseling van goederen of diensten; zij streven op duurzame wijze een economisch doel na en zijn aldus in de regel ondernemingen in de zin van artikel I.1, 1°, Wetboek Economisch Recht (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. I.1, 1° Wetboek 28 februari 2013 van economisch recht

- Art. 1 Wetboek van Koophandel

7 juni 2018

D.2016.0021.N

AC nr. ...

De Orde van apothekers is een beroepsvereniging waarbij alle beroepsbeoefenaars wettelijk moeten aansluiten (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 2 KB nr. 80 van 10 november 1967 betreffende de Orde der apothekers

7 juni 2018 D.2016.0021.N AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

7 juni 2018 D.2016.0021.N AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

7 juni 2018 D.2016.0021.N AC nr. ...

Uit artikel 20, §1, Apothekerswet volgt dat de tuchtrechtelijke vervolging bij de apothekers in beginsel een voorafgaand onderzoek vereist, waarvan verslag wordt uitgebracht bij de provinciale raad; deze bepaling belet evenwel niet dat de provinciale raad op grond van de vaststellingen verricht door gerechtelijke of administratieve instanties, de betrokken apotheker rechtstreeks voor haar kan doen verschijnen, zonder een aanvullend vooronderzoek te gelasten, indien de gedane vaststellingen dit naar haar oordeel toelaten.

- Art. 20, § 1 KB nr. 80 van 10 november 1967 betreffende de Orde der apothekers

7 juni 2018 D.2016.0013.N AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

7 juni 2018 D.2016.0021.N AC nr. ...

Een beslissing van een raad van beroep die aan een of meer apothekers beperkingen oplegt in de mededinging die niet vereist zijn om de fundamentele regels van het beroep te handhaven of aan de dringende eisen van de regelmatige normale toediening van de gezondheidszorgen te voldoen, maar die in werkelijkheid ertoe strekken bepaalde materiële belangen van apothekers te begunstigen of een bepaald economisch stelsel te installeren of in stand te houden, is in strijd met artikel IV.1, §1, 2° en 3°, Wetboek Economisch Recht (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. IV.1, § 1, 2° en 3° Wetboek 28 februari 2013 van economisch recht

7 juni 2018 D.2016.0021.N AC nr. ...

Krachtens de bepalingen van de Apothekerswet zijn de Orde bepaalde taken opgedragen, inzonderheid toe te zien op het eerbiedigen van de deontologie en op de handhaving van de eer, de bescheidenheid, de eerlijkheid en de waardigheid van haar leden; de Orde streeft hierbij geen economisch doel na maar vervult een wettelijke taak waarvoor zij een regulerende bevoegdheid heeft gekregen van de overheid; dit belet evenwel niet dat zij een ondernemingsvereniging is in de zin van artikel IV.1, §1, Wetboek Economisch Recht zodat haar beslissingen in overeenstemming moeten zijn met de eisen van de voormelde bepalingen van het Wetboek Economisch Recht (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. I.1, 1° Wetboek 28 februari 2013 van economisch recht

7 juni 2018 D.2016.0021.N AC nr. ...

ARBITRAGE

Uit de artikelen 1677, §1, 2°, 1678 en 1717, §4, eerste lid Gerechtelijk Wetboek zoals van toepassing, volgt dat de modaliteiten van de mededeling algemene bepalingen zijn die, behoudens andersluidende overeenkomst tussen partijen, steeds van toepassing zijn op het arbitraal geschil en de rechtsmiddelen tegen de arbitrale beslissing, zodat de uitsluitende verwijzing in artikel 1717, §4, Gerechtelijk Wetboek, in de hier toepasselijke versie, naar artikel 1678, §1, a niet belet dat ook artikel 1678, §2, omtrent de berekening van de termijnen als algemene bepaling toepassing krijgt.

14 juni 2018

C.2016.0256.N

AC nr. ...

Uit de artikelen 1678, §2 en 1717, §4, eerste lid Gerechtelijk Wetboek zoals van toepassing volgt dat, bij afwezigheid van andersluidende overeenkomst tussen partijen, voor het bepalen van het aanvangspunt van de termijnen die ten aanzien van de geadresseerde beginnen te lopen vanaf de mededeling, de wetgever een regeling heeft uitgewerkt die gesteund is op een vermoeden van kennisname rekening houdend met de dagtekening van het ontvangstbewijs of de werking van de postdiensten, waarbij deze regeling verschilt naargelang de vier wijzen van mededeling uiteengezet in artikel 1678, §2.

14 juni 2018

C.2016.0256.N

AC nr. ...

De vermelding "ontvangen mededeling" in artikel 1717, §4, Gerechtelijk Wetboek, doet geen afbreuk aan de algemene bepalingen van artikel 1678, §2, Gerechtelijk wetboek omtrent de berekeningswijze en aanvangsdatum van de termijn die ten aanzien van de geadresseerde lopen vanaf de mededeling.

14 juni 2018

C.2016.0256.N

AC nr. ...

Uit het geheel van de bepaling van artikel 1678, §2, Gerechtelijk Wetboek volgt dat deze termijnregeling rekening houdt met de datum van het ontvangstbewijs, en enkel wat de mededeling bij gewone aangetekende brief betreft uitgaat van de werking van de postdiensten en melding maakt van de mogelijkheid van het tegenbewijs; uit de wetsgeschiedenis volgt dat het tegenbewijs van de geadresseerde betrekking heeft op een mogelijke afwijking van de aanbiedingsdatum door de postdiensten, zodat deze bepaling er aldus enkel toe strekt de geadresseerde toe te laten aan te tonen dat een andere aanbiedingsdatum door de post dan de derde werkdag na overhandiging ter post in aanmerking dient te worden genomen, maar niet de datum van daadwerkelijke ontvangst door de geadresseerde betreft.

14 juni 2018

C.2016.0256.N

AC nr. ...

De wettelijke regeling gaat bij het gebruik van een gewone aangetekende brief uit van het beginnen lopen van de termijn op de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst, waarbij deze regel spoort met deze opgenomen in artikel 53bis Gerechtelijk Wetboek betreffende de kennisgeving in het gemeen procesrecht en het feit dat er geen daadwerkelijke kennisname is geweest of dat de datum van daadwerkelijke kennisname kan afwijken van de in de wettelijke regeling veronderstelde kennisname, omdat de geadresseerde de aangetekende zending de kennisname uitstelt door ofwel te weigeren de aangetekende brief in ontvangst te nemen ofwel deze niet af te halen zodat ze wordt geretourneerd, hieraan niets af doet.

14 juni 2018

C.2016.0256.N

AC nr. ...

ARTS

Artsen die tuchtrechtelijk worden vervolgd en ten aanzien van wie de provinciale raad een beslissing neemt tot verwijzing en artsen in wier zaken de provinciale raad een beslissing neemt om de zaak zonder gevolg te laten, bevinden zich, wat betreft de mogelijkheid om hoger beroep in te stellen tegen de beslissing van de provinciale raad, niet in een vergelijkbare toestand; laatstgenoemden hebben immers nooit belang bij een hoger beroep, terwijl de eerstgenoemden wel een dergelijk belang hebben wanneer hen een tuchtsanctie wordt opgelegd.

- Artt. 6, 12, 23 en 32 KB nr. 79 van 10 november 1967 betreffende de Orde der Geneesheren

7 juni 2018

D.2017.0003.N

AC nr. ...

BEROEPSVERENIGINGEN

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

7 juni 2018

D.2016.0021.N

AC nr. ...

De Orde van apothekers is een beroepsvereniging waarbij alle beroepsbeoefenaars wettelijk moeten aansluiten (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 2 KB nr. 80 van 10 november 1967 betreffende de Orde der apothekers

7 juni 2018

D.2016.0021.N

AC nr. ...

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ

INTERNERING

Internering

Artikel 5.1.e EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, verzet zich niet ertegen dat de gepaste therapeutische telastneming van een geïnterneerde persoon kortstondig wordt onderbroken om, gelet op hem toerekenbare gewijzigde omstandigheden, een nieuwe gepaste behandeling te vinden; dergelijke onderbreking neemt een aanvang wanneer de geïnterneerde persoon niet meer geniet van een gepaste behandeling en neemt een einde wanneer de therapeutische telastneming herneemt waarbij onaantastbaar in concreto wordt beoordeeld of deze duur redelijk is (1). (1) Cass. 3 januari 2017, AR P.16.1246.N, AC 2017, nr. 8.

12 juni 2018

P.2018.0549.N

AC nr. ...

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN

GERECHTSBRIEF

Gerechtsbrief

Uit de artikelen 8,§2 en 30,§2 eerste en tweede lid van de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke en de wetsgeschiedenis volgt dat de verplichting kennis te geven van de rechtsmiddelen strekt tot bescherming van de betrokken persoon en dat derhalve tevens kennis moet worden gegeven van de korte en van het gemeenrecht afwijkende termijn van 15 dagen waarbinnen het hoger beroep dient te worden ingesteld (1). (1) Zie Concl. OM.

7 september 2018

C.2017.0711.N

AC nr. ...

Gerechtsbrief

Uit de artikelen 8,§2 en 30,§2 eerste en tweede lid van de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke en de wetsgeschiedenis volgt dat de verplichting kennis te geven van de rechtsmiddelen strekt tot bescherming van de betrokken persoon en dat derhalve tevens kennis moet worden gegeven van de korte en van het gemeenrecht afwijkende termijn van 15 dagen waarbinnen het hoger beroep dient te worden ingesteld (1). (1) Zie Concl. OM.

7 september 2018

C.2017.0711.N

AC nr. ...

BEVOEGDHEID EN AANLEG

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Geschil inzake bevoegdheid

Uit de artikelen 1209 tot 1223 Gerechtelijk Wetboek, zoals van toepassing voor de wijziging ervan bij wet van 13 augustus 2011, en uit de toelichting daarbij in het verslag van de koninklijk commissaris volgt dat die wetsbepalingen aldus moeten worden gelezen dat slechts de betwistingen uitgedrukt in of voortvloeiend uit de beweringen en zwarigheden opgenomen overeenkomstig artikel 1218 in het proces-verbaal van de boedelnotaris, door de neerlegging ter griffie van de uitgifte van dit proces-verbaal bij de rechtbank aanhangig worden gemaakt(1); het volstaat dat een betwisting is uitgedrukt voor de notaris opdat deze verder kan worden gevoerd voor de rechtbank; de overige partijen dienen hun verweer in verband met de betwisting niet noodzakelijk voor de notaris te voeren; zij kunnen hun verweer tegen een zwarigheid voor het eerst voor de rechtbank ontwikkelen(2). (1) Cass. 6 april 1990, AC 1989-90, nr. 474, met concl. van advocaat-generaal D'Hoore. (2) Zie Ph. De Page, noot onder Cass. 6 april 1990, Rev. Not. Belge, 1991, 277.

- Art. 1218 Gerechtelijk Wetboek

7 juni 2018

C.2017.0473.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Geschil inzake bevoegdheid

Uit de bepalingen en uit de wetsgeschiedenis van de wet van 3 augustus 1992 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek, waarbij artikel 1050, tweede lid, werd ingevoegd en artikel 1050 werd gewijzigd, volgt niet alleen dat geen onmiddellijk hoger beroep openstaat tegen het vonnis over de bevoegdheid, maar ook dat het hoger beroep pas mogelijk is nadat de rechter die zich bevoegd heeft verklaard of de als bevoegd aangewezen rechter een eindvonnis heeft gewezen over de ontvankelijkheid of de gegrondheid en dat het hoger beroep tegen de beslissing inzake de bevoegdheid "samen" met het appel tegen de eindbeslissing wordt gebracht voor de appelrechter bevoegd voor de behandeling van het hoger beroep tegen het eindvonnis (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 1050, tweede lid, en 1055 Gerechtelijk Wetboek

7 juni 2018

C.2016.0011.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Geschil inzake bevoegdheid

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

7 juni 2018

C.2016.0011.N

AC nr. ...

BEWIJS**BURGERLIJKE ZAKEN****Burgerlijke zaken - Vermoedens**

Wanneer de pachter, bij toepassing van artikel 3, 1°, Pachtwet, een persoonlijk aanbod van betaling doet gevolgd door een ter post aangetekende brief en de verpachter niet reageert door binnen de zes maanden na het aanbod de pachter op te roepen in verzoening voor de bevoegde vrederechter, levert zulks in beginsel een onweerlegbaar vermoeden van het bestaan van een pachtovereenkomst op (1); de oproeping in verzoening van de pachter voor de vrederechter is echter doelloos en de afwezigheid ervan vormt geen onweerlegbaar vermoeden van het bestaan van een pachtovereenkomst, wanneer de verpachter binnen de termijn van zes maanden na het aanbod van betaling ten overstaan van de vrederechter het bestaan van een pachtovereenkomst betwist, ook al gebeurt dit in het kader van een door de pachter opgestarte procedure of een op zijn initiatief verrichte oproeping in verzoening (2). (1) Rép. Not. , Le bail à ferme, p. 167, nr. 104 ; Le bail à ferme, Die Keure, 2009, p. 30, nr. 19. (2) Zie ook E. STASSIJNS, Pacht, APR, 68, nr. 86.

14 september 2018

C.2018.0018.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Bewijsvoering

Uit de bepaling dat de overeenkomsten te goeder trouw moeten worden ten uitvoer gebracht, volgt niet als algemene regel dat een partij bij een wederkerige overeenkomst die van de wederpartij de nakoming vraagt van diens verbintenis, het bewijs dient te leveren dat hijzelf zijn verbintenis zal kunnen uitvoeren wanneer de wederpartij omdat bewijs vraagt.

- Art. 1134, derde lid Burgerlijk Wetboek

7 juni 2018

C.2017.0543.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid

In burgerlijke zaken moet de partij die een op een misdrijf gegronde vordering instelt, bewijzen dat de bestanddelen van het misdrijf aanwezig zijn, dat het aan de tegenpartij kan worden toegerekend en dat, indien laatstgenoemde een rechtvaardigingsgrond aanvoert, diens rechtvaardigingsgrond niet bestaat, voor zover aan die aanvoering enige geloofwaardigheid kan worden gehecht; Dit geldt ook wanneer de tegenpartij omstandigheden aanvoert die van aard zijn het strafbare karakter van het begane feit weg te nemen (1). (1) Zie Cass. 11 juni 2010, AR C.09.0178.F, AC 2010, nr. 419; Cass. 30 september 2004, AR C.03.0527.F, AC 2004, nr. 445.

7 september 2018

C.2017.0694.N

AC nr. ...

STRAFZAKEN**Strafzaken - Bewijsvoering**

Het feit dat uit de vaststellingen van de verbalisanten of uit enig stuk van het strafdossier niet uitdrukkelijk blijkt dat het gebruikte ademanalysetoestel voldoet aan de voorschriften van het KB Ademtest- en ademanalysetoestellen, levert geen vermoeden op van een schending van de daarin gestelde regels omdat de rechter op grond van een feitelijke beoordeling dient na te gaan of uit de gegevens van de zaak blijkt dat een vormvereiste niet werd nageleefd en, in voorkomend geval, de weerslag ervan op de betrouwbaarheid van het bewijs en het recht op een eerlijk proces moet beoordelen.

19 juni 2018

P.2017.1252.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen

Bij het beoordelen van de bewijswaarde van de verklaringen van personen die geen verklaringen hebben afgelegd in verband met de schuld van de beklaagde of van het resultaat van hun optreden, oordeelt de rechter onaantastbaar over de noodzaak, de raadzaamheid en de gepastheid van het bevelen van een bijkomende onderzoeksmaatregel zoals een getuigenverhoor, mits daarbij het recht van de beklaagde op een eerlijk proces in zijn geheel beschouwd niet te miskennen.

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

19 juni 2018

P.2017.1250.N

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijsvoering

Het besturen van een motorvoertuig in staat van alcoholintoxicatie is een wanbedrijf waarvan het bewijs, wanneer het door een adem- of bloedanalyse wordt geleverd, bijzonder bij wet is geregeld (1) zodat wanneer de rechter zijn beslissing grondt op de resultaten van de alcoholconcentratie per liter uitgeademde alveolaire lucht of per liter bloed, hij zich dient te houden aan de bepalingen die de bijzondere gebruiksmodaliteiten van de gebruikte toestellen vastleggen (2). (1) Zie: Cass. 26 november 2008, AR P.08.1043.F, AC 2008, nr. 671. (2) Cass. 12 maart 2014, AR P.13.1880.F, AC 2014, nr. 202.

- Artt. 34 en 59 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

19 juni 2018

P.2017.1252.N

AC nr. ...

CASSATIE

BEVOEGDHEID VAN HET HOF

Bevoegdheid van het hof - Allerlei

Uit artikel 418 Wetboek van Strafvordering en bij afwezigheid van enig andersluidende wetsbepaling volgt dat bij het Hof van Cassatie geen hoger beroep openstaat tegen de beslissing van een raadsheer-onderzoeksrechter over een op grond van artikel 61quater, § 1 tot en met § 4, Wetboek van Strafvordering ingediend verzoek; noch de door het Grondwettelijk Hof met het arrest nr. 9/2018 van 1 februari 2018 vastgestelde onbestaanbaarheid van de artikelen 479 en 480 Wetboek van Strafvordering met de artikelen 10, 11 en 13 Grondwet, gelezen in samenhang met artikel 6 EVRM en het oordeel dat het aan de verwijzingsrechter toekomt aan de vastgestelde schending een einde te maken via de toepassing van de gemeenrechtelijke regels van de strafrechtspleging, noch de bevoegdheden waarover het Hof van Cassatie inzake voorrecht van rechtsmacht beschikt op grond van de artikelen 481 en 482 Wetboek van Strafvordering betreffende leden van het hof van beroep en ambtenaren van het openbaar ministerie bij een dergelijk hof, doen hieraan afbreuk.

19 juni 2018

P.2018.0467.N

AC nr. ...

CASSATIEBEROEP

STRAFZAKEN

Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen

Het in handen van de gemachtigde van de gevangenisdirecteur ingestelde cassatieberoep door een vreemdeling wiens uitlevering wordt gevraagd en die opkomt tegen het arrest dat uitspraak doet over zijn op grond van artikel 5.4 EVRM en artikel 5, vierde lid, Uitleveringswet 1874, ingediende verzoek tot voorlopige invrijheidstelling, is niet ontvankelijk.

12 juni 2018

P.2018.0589.N

AC nr. ...

CASSATIEMIDDELEN

STRAFZAKEN

Strafzaken - Nieuw middel

Volgens artikel 2 van de wet van 29 april 1806 waarbij maatregelen worden voorgeschreven met betrekking tot de procedure in criminele en correctionele zaken, kan de beklagde, in correctionele zaken, als cassatiemiddel geen nietigheden aanvoeren die in eerste aanleg zijn gepleegd en die hij voor het hof van beroep niet heeft opgeworpen; de enige uitzondering hierop is de nietigheid wegens onbevoegdheid (1). (1) Zie Cass. 19 juni 2002, AR P.02.0406.F, AC 2002, nr. 369.

12 juni 2018

P.2018.0262.N

AC nr. ...

DERDENVERZET

Uit de artikelen 1122, eerste lid, 1130, eerste lid en 1131 Gerechtelijk wetboek volgt dat het derdenverzet, binnen de grenzen ervan, aanleiding geeft tot een geheel nieuwe behandeling van het geschil, zodat indien in het kader van een procedure op eenzijdig verzoekschrift het derdenverzet gericht is tegen een beslissing gewezen in hoger beroep, het derdenverzet zich, binnen de perken ervan, uitstrekt tot het gehele geschil en de rechtsmacht van de rechter die kennisneemt van het derdenverzet niet beperkt is tot de geschilpunten die het voorwerp uitmaakten van het hoger beroep (1). (1) Zie concl. OM.

14 juni 2018

C.2017.0661.N

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

14 juni 2018

C.2017.0661.N

AC nr. ...

DOUANE EN ACCIJNZEN

De vraag of een scheepsagent schuldenaar is van de douaneschuld bij invoer omdat hij in de zin van artikel 202.3, tweede streepje, CDW 1992 wist of redelijkerwijze had moeten weten dat de invoer op onregelmatige wijze geschiedde, houdt geen verband met de terugbetaling of kwijtschelding van rechten als bedoeld in artikel 239 CDW 1992.

19 juni 2018

P.2017.1005.N

AC nr. ...

Het arrest Schenker van het Hof van Justitie van de Europese Unie legt enkel een verband tussen de onjuistheid van de summiere aangifte en het ontstaan van een douaneschuld ingevolge het onregelmatig binnenbrengen van goederen in het douanegebied van de Unie, maar niet tussen de onjuistheid of de onvolledigheid van die aangifte en de schuldenaarsverklaring van de scheepsagent aan de douaneschuld (1). (1) HvJ 8 september 2016, C-409/14.

19 juni 2018

P.2017.1005.N

AC nr. ...

Het feit dat de scheepsagent ertoe gehouden is de goederen in de door hem ingediende summiere aangifte zodanig specifiek te omschrijven dat ze onder de juiste tariefpost kunnen worden ingedeeld of dat hij daarover zo nodig meer inlichtingen dient in te winnen, houdt niet in dat hij door dat niet te doen, steeds weet of redelijkerwijze moet weten dat het binnenbrengen van de goederen op onregelmatige wijze geschiedt.

19 juni 2018

P.2017.1005.N

AC nr. ...

ECHTSCHIEDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED

GEVOLGEN T.A.V. DE GOEDEREN

Gevolgen t.a.v. de goederen

Uit de artikelen 1209 tot 1223 Gerechtelijk Wetboek, zoals van toepassing voor de wijziging ervan bij wet van 13 augustus 2011, en uit de toelichting daarbij in het verslag van de koninklijk commissaris volgt dat die wetsbepalingen aldus moeten worden gelezen dat slechts de betwistingen uitgedrukt in of voortvloeiend uit de beweringen en zwaarigheden opgenomen overeenkomstig artikel 1218 in het proces-verbaal van de boedelnotaris, door de neerlegging ter griffie van de uitgifte van dit proces-verbaal bij de rechtbank aanhangig worden gemaakt(1); het volstaat dat een betwisting is uitgedrukt voor de notaris opdat deze verder kan worden gevoerd voor de rechtbank; de overige partijen dienen hun verweer in verband met de betwisting niet noodzakelijk voor de notaris te voeren; zij kunnen hun verweer tegen een zwaarigheid voor het eerst voor de rechtbank ontwikkelen(2). (1) Cass. 6 april 1990, AC 1989-90, nr. 474, met concl. van advocaat-generaal D'Hoore. (2) Zie Ph. De Page, noot onder Cass. 6 april 1990, Rev. Not. Belge, 1991, 277.

- Art. 1218 Gerechtelijk Wetboek

7 juni 2018

C.2017.0473.N

AC nr. ...

ECONOMIE

Een beslissing van een raad van beroep die aan een of meer apothekers beperkingen oplegt in de mededinging die niet vereist zijn om de fundamentele regels van het beroep te handhaven of aan de dringende eisen van de regelmatige normale toediening van de gezondheidszorgen te voldoen, maar die in werkelijkheid ertoe strekken bepaalde materiële belangen van apothekers te begunstigen of een bepaald economisch stelsel te installeren of in stand te houden, is in strijd met artikel IV.1, §1, 2° en 3°, Wetboek Economisch Recht (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. IV.1, § 1, 2° en 3° Wetboek 28 februari 2013 van economisch recht

7 juni 2018

D.2016.0021.N

AC nr. ...

Krachtens de bepalingen van de Apothekerswet zijn de Orde bepaalde taken opgedragen, inzonderheid toe te zien op het eerbiedigen van de deontologie en op de handhaving van de eer, de bescheidenheid, de eerlijkheid en de waardigheid van haar leden; de Orde streeft hierbij geen economisch doel na maar vervult een wettelijke taak waarvoor zij een regulerende bevoegdheid heeft gekregen van de overheid; dit belet evenwel niet dat zij een ondernemingsvereniging is in de zin van artikel IV.1, §1, Wetboek Economisch Recht zodat haar beslissingen in overeenstemming moeten zijn met de eisen van de voormelde bepalingen van het Wetboek Economisch Recht (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. IV.1, § 1 Wetboek 28 februari 2013 van economisch recht

7 juni 2018

D.2016.0021.N

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

7 juni 2018

D.2016.0021.N

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

7 juni 2018

D.2016.0021.N

AC nr. ...

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

7 juni 2018

D.2016.0021.N

AC nr. ...

Apothekers, ook al zijn zij geen kooplieden in de zin van artikel 1 Wetboek van Koophandel en ook al hebben zij een maatschappelijke functie, oefenen een activiteit uit die gericht is op de uitwisseling van goederen of diensten; zij streven op duurzame wijze een economisch doel na en zijn aldus in de regel ondernemingen in de zin van artikel I.1, 1°, Wetboek Economisch Recht (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. I.1, 1° Wetboek 28 februari 2013 van economisch recht

- Art. 1 Wetboek van Koophandel

7 juni 2018

D.2016.0021.N

AC nr. ...

ERFDIENSTBAARHEID

De in artikel 5, §1, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 20 maart 1991, bepaalde termijn van twee jaar is een vervaltermijn, zodat na het verstrijken ervan de eigenaar van het private erf aan de gerechtigde op de erfdiensbaaerheid niet meer kan vragen om het bezette terrein aan te kopen.

7 september 2018

C.2017.0694.N

AC nr. ...

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL

De omstandigheid dat de tenuitvoerlegging van de vrijheidsberovende straf opgelegd met uitstel door een eerder vonnis, plaatsvindt krachtens een later vonnis dat het uitstel herroept, neemt niet weg dat het eerste vonnis geldt als het veroordelend vonnis in de zin van artikel 3 Wet Europees Aanhoudingsbevel.

- Art. 3 Wet 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

11 juli 2018

P.2018.0735.N

AC nr. ...

Uit artikel 38, § 1, Wet Wederzijdse Erkenning Straffen 2012 volgt dat, bij weigering van de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel door het onderzoeksgerecht, de buitenlandse straf onmiddellijk en rechtstreeks uitvoerbaar is in België en door de autoriteiten van de uitvoerende macht ook moet worden uitgevoerd; aldus kan het onderzoeksgerecht, als bevoegde Belgische autoriteit, zich ertoe verbinden deze straf ten uitvoer te leggen overeenkomstig de Belgische wetgeving (1). (1) Zie Cass. 18 oktober 2006, AR P.06.1316.F, AC 2006, nr. 496, met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH; J. VAN GAEVER, Het Europees aanhoudingsbevel in de praktijk, Kluwer, 2013, 111-112 en 129; S. DEWULF, Uitleveringsrecht, Intersentia, 2013, 238; D. VAN DAELE, "De tenuitvoerlegging in België van een vrijheidsbenemende straf of maatregel opgelegd in een andere lidstaat van de Europese Unie", NC 2015, 298.

- Art. 6, 4° Wet 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

12 juni 2018

P.2018.0579.N

AC nr. ...

EUROPESE UNIE

ALLERLEI

Allerlei

Wanneer het orgaan van de lidstaat waar de werknemers gedetacheerd zijn aan het orgaan dat E101-verklaringen heeft afgegeven een verzoek heeft gericht om deze verklaringen te heroverwegen en in te trekken, gelet op in het kader van een gerechtelijk onderzoek verkregen gegevens waaruit kon worden afgeleid dat deze verklaringen frauduleus waren verkregen of ingeroepen, en dit orgaan van afgifte heeft nagelaten om deze gegevens met het oog op de heroverweging van de gegrondheid van de afgifte van die verklaringen in aanmerking te nemen, kan de nationale rechter in het kader van een procedure tegen personen die ervan worden verdacht onder de dekmantel van dergelijke verklaringen een beroep te hebben gedaan op gedetacheerde werknemers, deze verklaringen buiten beschouwing laten indien hij op basis van de voornoemde gegevens en onder eerbiediging van de aan deze personen toekomende waarborgen die eigen zijn aan het recht op een eerlijk proces, oordeelt dat er een dergelijke fraude heeft plaatsgevonden (1). (1) HvJ 6 februari 2018, C-359/16; Zie: Cass. 7 juni 2016, AR P.15.1275.N, AC 2016, nr. 379.

- Art. 11.1.a Verordening Raad EG nr. 574/72 van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71

- Art. 14.1.a Verordening Raad EG nr. 1408/71 van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op loonrekkenden en hun gezinnen, die zich binnen de gemeenschap verplaatsen

Allerlei

Wanneer het orgaan van de lidstaat waar de werknemers gedetacheerd zijn aan het orgaan dat E101-verklaringen heeft afgegeven een verzoek heeft gericht om deze verklaringen te heroverwegen en in te trekken, gelet op in het kader van een gerechtelijk onderzoek verkregen gegevens waaruit kon worden afgeleid dat deze verklaringen frauduleus waren verkregen of ingeroepen, en dit orgaan van afgifte heeft nagelaten om deze gegevens met het oog op de heroverweging van de gegrondheid van de afgifte van die verklaringen in aanmerking te nemen, kan de nationale rechter in het kader van een procedure tegen personen die ervan worden verdacht onder de dekmantel van dergelijke verklaringen een beroep te hebben gedaan op gedetacheerde werknemers, deze verklaringen buiten beschouwing laten indien hij op basis van de voornoemde gegevens en onder eerbiediging van de aan deze personen toekomende waarborgen die eigen zijn aan het recht op een eerlijk proces, oordeelt dat er een dergelijke fraude heeft plaatsgevonden (1). (1) HvJ 6 februari 2018, C-359/16; Zie: Cass. 7 juni 2016, AR P.15.1275.N, AC 2016, nr. 379.

- Art. 11.1.a Verordening Raad EG nr. 574/72 van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71

- Art. 14.1.a Verordening Raad EG nr. 1408/71 van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op loonrekkenden en hun gezinnen, die zich binnen de gemeenschap verplaatsen

PREJUDICIELE GESCHILLEN***Prejudiciële geschillen***

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of een krachtens artikel 11.1 van de Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van de Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals van toepassing vóór de opheffing ervan door artikel 96.1 van de Verordening (EG) nr. 987/2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels, uitgereikte E101-verklaring door een andere rechter dan deze van de uitzendende lidstaat kan worden vernietigd of buiten beschouwing gelaten, indien de feiten die aan zijn oordeel worden onderworpen toelaten vast te stellen dat de verklaring op frauduleuze wijze werd verkregen of ingeroepen, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

Prejudiciële geschillen

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of een krachtens artikel 11.1 van de Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van de Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals van toepassing vóór de opheffing ervan door artikel 96.1 van de Verordening (EG) nr. 987/2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels, uitgereikte E101-verklaring door een andere rechter dan deze van de uitzendende lidstaat kan worden vernietigd of buiten beschouwing gelaten, indien de feiten die aan zijn oordeel worden onderworpen toelaten vast te stellen dat de verklaring op frauduleuze wijze werd verkregen of ingeroepen, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

19 juni 2018

P.2015.1275.N

AC nr. 379

VERDRAGSBEPALINGEN

Verdragsbepalingen - Beleid

Uit de bepalingen van de artikelen 2, a) en 2, b), 9.1 en 9.2, b) en 10.2, Verordening (EG) 273/2004 en de artikelen 2,a) en 2, b), 10.2, b), 10.4, 10.5, 26.3bis, 26.3ter, 27 en 30ter, Verordening (EG) 111/2005 volgt dat het enkele feit van de invoer, doorvoer en uitvoer van niet-geregistreerde stoffen zoals gedefinieerd in artikel 2, b), van deze Verordeningen, geen overtreding inhoudt van die Verordeningen en dus van artikel 2quater, 4° en 5°, Drugwet (1). (1) Zie de studie van de Nederlandse politie, KLPD- Dienst Nationale Recherche over de problematiek van drugprecursoren - " Synthetische drugs en precursoren, Criminaliteitsbeeldanalyse 2012 ", <https://www.politie.nl/binaries/content/assets/politie/algemeen/nationaal-dreigingsbeeld-2012/cba-synthetische-drugs-2012.pdf>

5 juni 2018

P.2018.0306.N

AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Allerlei

De in artikel 1.2 Verordening (EEG) nr. 3118/93 van de Raad van 25 oktober 1993 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder vervoersondernemers worden toegelaten tot het binnenlands goederenvervoer over de weg in een Lid-Staat waar zij niet gevestigd zijn, uitgewerkte regeling geldt enkel binnen het in artikel 1.1 Verordening (EEG) nr. 3118/93 gehanteerd begrip van tijdelijkheid van het cabotagevervoer.

12 juni 2018

P.2017.1211.N

AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Allerlei

In het licht van de verantwoording in het verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 10 augustus 2009 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder vervoersondernemers die gevestigd zijn op het grondgebied van een andere lidstaat van de Europese Unie of van de Europese Economische Ruimte worden toegelaten tot het binnenlands goederenvervoer over de weg in België, en gelet op de wijze waarop dit koninklijk besluit nadere uitvoering geeft aan het in artikel 1.1 Verordening (EEG) nr. 3118/93 van de Raad van 25 oktober 1993 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder vervoersondernemers worden toegelaten tot het binnenlands goederenvervoer over de weg in een Lid-Staat waar zij niet gevestigd zijn, gehanteerd begrip van tijdelijkheid van het cabotagevervoer, voldoet het koninklijk besluit van 10 augustus 2009 aan de vereisten van de artikelen 1, eerste lid, en 2 Wet van 18 februari 1969 betreffende de maatregelen ter uitvoering van de internationale verdragen en akten inzake vervoer over zee, over de weg, de spoorweg of de waterweg, en de rechtspraak van het Hof van Justitie waaruit volgt dat de lidstaten maatregelen mogen vaststellen tot uitvoering van een verordening voor zover zij de rechtstreekse werking van de verordening niet belemmeren, niet verheimelijken dat die verordening een rechtshandeling is van de Unie en zij binnen de grenzen blijven van de aan de lidstaten toegekende beoordelingsmarge waarbij de lidstaten bij het uitvaardigen van deze uitvoeringsmaatregelen het evenredigheidsbeginsel moeten respecteren (1). (1) Zie Cass. 29 november 2016, AR P.14.1821.N, AC 2016, nr. 680.

12 juni 2018

P.2017.1211.N

AC nr. ...

GEMEENSCHAP EN GEWEST

Wanneer een samenwerkingsakkoord door een later samenwerkingsakkoord wordt gewijzigd, dan is op dit wijzigingsakkoord artikel 92bis van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot Hervorming der Instellingen van toepassing; hieruit volgt dat een wijzigingsakkoord dat bepalingen van een eerder akkoord wijzigt of nieuwe bepalingen eraan toevoegt die betrekking hebben op aangelegenheden die bij decreet worden geregeld, die de Gemeenschap of het Gewest zouden kunnen bezwaren of die Belgen persoonlijk zouden kunnen binden, eerst gevolg heeft nadat het instemming heeft verkregen bij decreet; wanneer een aanvankelijk samenwerkingsakkoord dat voor een bepaalde duur werd afgesloten wordt verlengd of wordt omgevormd tot een samenwerkingsakkoord voor onbepaalde duur, komt zulks neer op een wijziging van de samenwerkingsovereenkomst die desgevallend parlementaire instemming behoeft; de omstandigheid dat het oorspronkelijke samenwerkingsakkoord werd afgesloten voor de inwerkingtreding van de Bijzondere Wet van 16 juli 1993, doet hieraan geen afbreuk (1). (1) Zie

14 september 2018

C.2017.0620.N

AC nr. ...

GEMEENTE

Als de toelagetrekker nalaat verantwoording te verstrekken over het begrotingsjaar waarvoor hij de toegekende toelage nog niet heeft ontvangen, mag de gemeente om die reden niet weigeren de toelage te betalen (1). (1) Zie andersluidende concl. OM in Pas. 2019, nr. 61.

- Art. 8 Wet 14 november 1983 betreffende de controle op de toekenning en op de aanwending van sommige toelagen

31 januari 2019

C.2017.0559.F

AC nr. ...

GERECHTSKOSTEN

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Procedure in cassatie

De rechtsplegingsvergoeding geldt enkel voor de partij die gelijk krijgt in het geschil ten gronde; gelet op de eigen aard van het cassatiegeding is hiervoor geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd en kan de rechter op verwijzing na cassatie geen rechtsplegingsvergoeding toekennen voor de procedure gevoerd voor het Hof (1). (1) Cass. 10 september 2015, AR C.13.0402.N - C.13.0403.N, AC 2015, nr. 502.

- Art. 1022, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

7 juni 2018

C.2017.0543.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Procedure voor de feitenrechter

De behandeling van de zaak voor en na cassatie vormt een enkele aanleg en er mag dienvolgens slechts een rechtsplegingsvergoeding worden toegekend voor deze enkele aanleg (1). (1) Cass. 15 september 2014, AR C.13.0017.N, AC 2014, nr. 520, met concl. van advocaat-generaal Vanderlinden.

- Art. 1, tweede lid KB 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 Wet 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid

- Artt. 1017, eerste lid, 1022, eerste lid, en 1110, eerste en tweede lid Gerechtelijk Wetboek

7 juni 2018

C.2017.0543.N

AC nr. ...

GRONDWET

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE)

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159

Elk rechtsprekend orgaan heeft op grond van artikel 159 Grondwet de bevoegdheid en de plicht om na te gaan of de administratieve handelingen waarvan de toepassing betwist wordt, overeenstemmen met de wet.

- Art. 159 De gecoördineerde Grondwet 1994

14 juni 2018

C.2017.0271.N

AC nr. ...

HOGER BEROEP

BURGERLIJKE ZAKEN (HANDELSZAKEN EN SOCIALE ZAKEN INBEGREPEN)

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

7 juni 2018

C.2016.0011.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

Uit de bepalingen en uit de wetsgeschiedenis van de wet van 3 augustus 1992 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek, waarbij artikel 1050, tweede lid, werd ingevoegd en artikel 1050 werd gewijzigd, volgt niet alleen dat geen onmiddellijk hoger beroep openstaat tegen het vonnis over de bevoegdheid, maar ook dat het hoger beroep pas mogelijk is nadat de rechter die zich bevoegd heeft verklaard of de als bevoegd aangewezen rechter een eindvonnis heeft gewezen over de ontvankelijkheid of de gegrondheid en dat het hoger beroep tegen de beslissing inzake de bevoegdheid "samen" met het appel tegen de eindbeslissing wordt gebracht voor de appelrechter bevoegd voor de behandeling van het hoger beroep tegen het eindvonnis (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 1050, tweede lid, en 1055 Gerechtelijk Wetboek

7 juni 2018

C.2016.0011.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter

De regels van het geding inzake samenhang, zoals deze zijn vervat in de artikelen 30 en 701 Gerechtelijk Wetboek, zijn van overeenkomstige toepassing in hoger beroep; artikel 1050 Gerechtelijk Wetboek is niet onverenigbaar met de toepassing van voormelde regels.

14 september 2018

C.2016.0186.N

AC nr. ...

STRAFZAKEN (DOUANE EN ACCIJNZEN INBEGREPEN)

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn

Indien het openbaar ministerie als appellant in het door artikel 204 Wetboek van Strafvordering bedoelde verzoekschrift of grievenformulier als grief heeft aangeduid de niet-veroordeling van een beklagde op grond van artikel 5, tweede lid, Strafwetboek, zonder de schuldigverklaring van die beklagde zelf als grief aan te duiden, behoort de beslissing over de schuld van die beklagde niet tot de rechtsmacht van de appelrechters, maar enkel de al dan niet toepasselijkheid van artikel 5, tweede lid, Strafwetboek en dit ongeacht het gegeven dat de door artikel 203 Wetboek van Strafvordering bedoelde verklaring van hoger beroep gericht was tegen alle strafrechtelijke beschikkingen van het beroepen vonnis; artikel 210, tweede lid, Wetboek van Strafvordering laat de appelrechters in die omstandigheden niet toe een middel aan te voeren met betrekking tot de schuldigverklaring van die beklagde (1). (1) Wat de rechtsmacht van de appelrechters betreft, zie: Cass. 6 februari 2018, AR P.17.0457.N, AC 2018, nr. 75; Cass. 12 december 2017, AR P.17.0251.N, AC 2017, nr. 706; Cass. 19 april 2017, AR P.17.0055.F, AC 2017, nr. 268; Cass. 21 december 2016, AR P.16.1116.F, AC 2016, nr. 740.

- Art. 5, tweede lid Strafwetboek

19 juni 2018

P.2017.1182.N

AC nr. ...

TUCHTZAKEN

Tuchtzaken

Uit de bepalingen van artikel 13 en 25, §1 en 4, Apothekerswet en de wetsgeschiedenis volgt dat bij deze beroepsgroep één enkel hoger beroep tegen de beslissing van de provinciale raad volstaat om het volledig geschil zelf aanhangig te maken bij de raad van beroep, zodat deze regeling afwijkt van de in het gemeen recht en voor bepaalde andere beroepsgroepen geldende regel van de relatieve werking van het hoger beroep; deze bijzondere regeling die enkel een volgappel overbodig maakt, waarborgt evenwel op evenwaardige wijze het recht op een eerlijk proces door het vereiste van een twee derde meerderheid bij een uitspraak in hoger beroep, die de toestand van de apotheker op zijn enkel hoger beroep verzwart (1). (1) Cass. 30 nov. 1990, AR nr. 7124, AC 1990-91, nr. 17; Cass. 25 juni 1993, AR nr. 7936, AC 1993, nr. 306; Cass. 10 sept. 1993, AR nr. 7983, AC 1993, nr. 340.

- Artt. 13 en 25, §§ 1 en 4 KB nr. 80 van 10 november 1967 betreffende de Orde der apothekers

7 juni 2018

D.2016.0013.N

AC nr. ...

Tuchtzaken

Anders dan in het gemeen recht, is bij artikel 13 en 25, §1 en 4, Apothekerswet in hoger beroep geen mogelijkheid uitgewerkt zoals bepaald in artikel 1054 Gerechtelijk Wetboek, waarbij de gedaagde in hoger beroep te allen tijde incidenteel beroep kan instellen tegen alle partijen die in het geding zijn voor de rechter in hoger beroep.

- Artt. 13 en 25, §§ 1 en 4 KB nr. 80 van 10 november 1967 betreffende de Orde der apothekers

- Art. 1054 Gerechtelijk Wetboek

7 juni 2018

D.2016.0013.N

AC nr. ...

Tuchtzaken

Artsen die tuchtrechtelijk worden vervolgd en ten aanzien van wie de provinciale raad een beslissing neemt tot verwijzing en artsen in wier zaken de provinciale raad een beslissing neemt om de zaak zonder gevolg te laten, bevinden zich, wat betreft de mogelijkheid om hoger beroep in te stellen tegen de beslissing van de provinciale raad, niet in een vergelijkbare toestand; laatstgenoemden hebben immers nooit belang bij een hoger beroep, terwijl de eerstgenoemden wel een dergelijk belang hebben wanneer hen een tuchtsanctie wordt opgelegd.

- Artt. 6, 12, 23 en 32 KB nr. 79 van 10 november 1967 betreffende de Orde der Geneesheren

7 juni 2018

D.2017.0003.N

AC nr. ...

HUUR VAN GOEDEREN

PACHT

Pacht - Verplichtingen van partijen

Wanneer de pachter, bij toepassing van artikel 3, 1°, Pachtwet, een persoonlijk aanbod van betaling doet gevolgd door een ter post aangetekende brief en de verpachter niet reageert door binnen de zes maanden na het aanbod de pachter op te roepen in verzoening voor de bevoegde vrederechter, levert zulks in beginsel een onweerlegbaar vermoeden van het bestaan van een pachtovereenkomst op (1); de oproeping in verzoening van de pachter voor de vrederechter is echter doelloos en de afwezigheid ervan vormt geen onweerlegbaar vermoeden van het bestaan van een pachtovereenkomst, wanneer de verpachter binnen de termijn van zes maanden na het aanbod van betaling ten overstaan van de vrederechter het bestaan van een pachtovereenkomst betwist, ook al gebeurt dit in het kader van een door de pachter opgestarte procedure of een op zijn initiatief verrichte oproeping in verzoening (2). (1) Rép. Not. , Le bail à ferme, p. 167, nr. 104 ; Le bail à ferme, Die Keure, 2009, p. 30, nr. 19. (2) Zie ook E. STASSIJNS, Pacht, APR, 68, nr. 86.

14 september 2018

C.2018.0018.N

AC nr. ...

INTEREST

COMPENSATOIRE INTERESTEN

Compensatoire interest

De rechter kan vergoedende interest toekennen op de door hem op de dag van zijn beslissing geraamde vergoeding.

7 september 2018

C.2017.0703.N

AC nr. ...

Compensatoire interest

De vergoedende interest vergoedt de schade die voortvloeit uit de vertraging in de schadeloosstelling, terwijl de aanpassing van de vergoeding een berekeningswijze is die wordt toegepast om rekening te houden met de vermindering van de koopkracht, zodat dit twee verschillende correctieven zijn, ook al houden beide verband met een tijdsverloop.

7 september 2018

C.2017.0703.N

AC nr. ...

KOOP

Indien een koopovereenkomst wordt nietig verklaard, dan strekt de restitutieverplichting van de verkoper die ter kwader trouw is, zich krachtens de artikelen 1153 en 1378 Burgerlijk Wetboek van rechtswege uit tot de interest en de vruchten.

7 september 2018

C.2016.0433.N

AC nr. ...

KOOPHANDEL, KOOPMAN

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

7 juni 2018

D.2016.0021.N

AC nr. ...

Apothekers, ook al zijn zij geen kooplieden in de zin van artikel 1 Wetboek van Koophandel en ook al hebben zij een maatschappelijke functie, oefenen een activiteit uit die gericht is op de uitwisseling van goederen of diensten; zij streven op duurzame wijze een economisch doel na en zijn aldus in de regel ondernemingen in de zin van artikel I.1, 1°, Wetboek Economisch Recht (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. I.1, 1° Wetboek 28 februari 2013 van economisch recht

- Art. 1 Wetboek van Koophandel

7 juni 2018

D.2016.0021.N

AC nr. ...

KORT GEDING

Het voorlopig karakter van de maatregelen die de kortgedingrechter neemt laat hem toe die maatregelen in te trekken of te wijzigen wanneer er zich nieuwe of gewijzigde omstandigheden voordoen, maar hij kan dit enkel doen zolang die maatregelen nog uitwerking hebben (1). (1) Zie Cass. 18 april 2002, AR C.99.0114.N, AC 2002, nr. 235.

- Art. 584, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

7 september 2018

C.2017.0060.N

AC nr. ...

MACHTEN

RECHTERLIJKE MACHT

Rechterlijke macht

Elk rechtsprekend orgaan heeft op grond van artikel 159 Grondwet de bevoegdheid en de plicht om na te gaan of de administratieve handelingen waarvan de toepassing betwist wordt, overeenstemmen met de wet.

- Art. 159 De gecoördineerde Grondwet 1994

14 juni 2018

C.2017.0271.N

AC nr. ...

Rechterlijke macht

De appelrechters die bij de beoordeling van een door een van de partijen ingeroepen verjaring ambtshalve een vraag opwerpen met betrekking tot de aanvangsdatum van de periode van vijf jaar zoals bepaald in artikel 2276bis, §2 B.W. werpen niet ambtshalve het middel van de verjaring op maar stellen de vraag aan de orde naar het vetrekpunt van de door een van de partijen ingeroepen verjaring.

- Art. 2223 Burgerlijk Wetboek

14 juni 2018

C.2017.0595.N

AC nr. ...

MENSENHANDEL

Uit de bepaling van artikel 433quinquies, § 1, 1°, Strafwetboek volgt dat de strafbaarstelling van mensenhandel niet afhankelijk is van de effectiviteit van de uitbuiting, maar dat het volstaat dat de dader één of meerdere van de in die bepaling vermelde handelingen stelt met het doel over te gaan tot de uitbuiting van de prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting van het slachtoffer zonder dat daartoe vereist is dat de dader enige winst verkrijgt (1). (1) Parl. St. Kamer 2004-05, nr. 1560/001, 20; A. DE NAUW & F. KUTY, Manuel de droit pénal spécial, Wolters Kluwer Belgium, Mechelen, 2014, nr. 737 p. 473; A. DE NAUW, Inleiding tot het bijzonder strafrecht, Kluwer, Mechelen, 2010, nr. 319 p. 251-252; F. LUGENTZ, "De nouvelles modifications à la législation réprimant la traite des êtres humains et les marchands de sommeil", JT 2013, nr. 9 p. 812-813.

5 juni 2018

P.2018.0210.N

AC nr. ...

NATIONALITEIT

De procureur des Konings mag een negatief advies uitbrengen over de verkrijging van de Belgische nationaliteit wanneer er een beletsel is wegens gewichtige feiten, eigen aan de persoon; een gewichtig feit eigen aan de persoon is een daad of een materieel verzuim of een beoogd doel dat kan worden geïdentificeerd in het gedrag van de persoon die de nationaliteitsverklaring heeft ondertekend (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 62.

- Art. 12bis, § 2, zesde lid Wetboek van de Belgische nationaliteit

31 januari 2019

C.2018.0241.F

AC nr. ...

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER

Bij het beoordelen van de bewijswaarde van de verklaringen van personen die geen verklaringen hebben afgelegd in verband met de schuld van de beklaagde of van het resultaat van hun optreden, oordeelt de rechter onaantastbaar over de noodzaak, de raadzaamheid en de gepastheid van het bevelen van een bijkomende onderzoeksmaatregel zoals een getuigenverhoor, mits daarbij het recht van de beklaagde op een eerlijk proces in zijn geheel beschouwd niet te miskennen.

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

19 juni 2018

P.2017.1250.N

AC nr. ...

ONDERZOEKSGERECHTEN

Uit artikel 38, § 1, Wet Wederzijdse Erkenning Straffen 2012 volgt dat, bij weigering van de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel door het onderzoeksgerecht, de buitenlandse straf onmiddellijk en rechtstreeks uitvoerbaar is in België en door de autoriteiten van de uitvoerende macht ook moet worden uitgevoerd; aldus kan het onderzoeksgerecht, als bevoegde Belgische autoriteit, zich ertoe verbinden deze straf ten uitvoer te leggen overeenkomstig de Belgische wetgeving (1). (1) Zie Cass. 18 oktober 2006, AR P.06.1316.F, AC 2006, nr. 496, met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH; J. VAN GAEVER, Het Europees aanhoudingsbevel in de praktijk, Kluwer, 2013, 111-112 en 129; S. DEWULF, Uitleveringsrecht, Intersentia, 2013, 238; D. VAN DAELE, "De tenuitvoerlegging in België van een vrijheidsbenemende straf of maatregel opgelegd in een andere lidstaat van de Europese Unie", NC 2015, 298.

- Art. 6, 4° Wet 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

12 juni 2018

P.2018.0579.N

AC nr. ...

Geen enkele wetsbepaling verplicht het onderzoeksgerecht bij de controle van de vrijheidsberoving van vreemdelingen de toepasselijke wetsartikelen in het dictum te vermelden betreffende de toe te passen administratieve maatregel.

11 juli 2018

P.2018.0702.N

AC nr. ...

OPENBARE WERKEN

De in artikel 5, §1, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 20 maart 1991, bepaalde termijn van twee jaar is een vervaltermijn, zodat na het verstrijken ervan de eigenaar van het private erf aan de gerechtigde op de erfdienstbaarheid niet meer kan vragen om het bezette terrein aan te kopen.

7 september 2018

C.2017.0694.N

AC nr. ...

OVEREENKOMST

RECHTEN EN VERPLICHTINGEN VAN PARTIJEN

Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Uit de bepaling dat de overeenkomsten te goeder trouw moeten worden ten uitvoer gebracht, volgt niet als algemene regel dat een partij bij een wederkerige overeenkomst die van de wederpartij de nakoming vraagt van diens verbintenis, het bewijs dient te leveren dat hijzelf zijn verbintenis zal kunnen uitvoeren wanneer de wederpartij omdat bewijs vraagt.

- Art. 1134, derde lid Burgerlijk Wetboek

7 juni 2018

C.2017.0543.N

AC nr. ...

Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

Indien een koopovereenkomst wordt nietig verklaard, dan strekt de restitutieplichting van de verkoper die ter kwader trouw is, zich krachtens de artikelen 1153 en 1378 Burgerlijk Wetboek van rechtswege uit tot de interest en de vruchten.

7 september 2018

C.2016.0433.N

AC nr. ...

Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen

De vernietiging van een overeenkomst die ex tunc uitwerking heeft, verplicht in de regel elk van de partijen ertoe de prestaties terug te geven die krachtens die vernietigde overeenkomst zijn ontvangen (1). (1) Cass. 5 januari 2012, AR C.10.0712.N, AC 2012, nr. 9; Cass. 21 mei 2004, AR C.03.0501.F, AC 2004, nr. 274.

7 september 2018

C.2016.0433.N

AC nr. ...

PREJUDICIEEL GESCHIL

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of een krachtens artikel 11.1 van de Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van de Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals van toepassing vóór de opheffing ervan door artikel 96.1 van de Verordening (EG) nr. 987/2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels, uitgereikte E101-verklaring door een andere rechter dan deze van de uitzendende lidstaat kan worden vernietigd of buiten beschouwing gelaten, indien de feiten die aan zijn oordeel worden onderworpen toelaten vast te stellen dat de verklaring op frauduleuze wijze werd verkregen of ingeroepen, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

19 juni 2018

P.2015.1275.N

AC nr. ...

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of een krachtens artikel 11.1 van de Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van de Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals van toepassing vóór de opheffing ervan door artikel 96.1 van de Verordening (EG) nr. 987/2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels, uitgereikte E101-verklaring door een andere rechter dan deze van de uitzendende lidstaat kan worden vernietigd of buiten beschouwing gelaten, indien de feiten die aan zijn oordeel worden onderworpen toelaten vast te stellen dat de verklaring op frauduleuze wijze werd verkregen of ingeroepen, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

19 juni 2018

P.2015.1275.N

AC nr. 379

RECHT VAN VERDEDIGING

TUCHTZAKEN

Tuchtzaken

Uit de bepalingen van artikel 13 en 25, §1 en 4, Apothekerswet en de wetsgeschiedenis volgt dat bij deze beroepsgroep één enkel hoger beroep tegen de beslissing van de provinciale raad volstaat om het volledig geschil zelf aanhangig te maken bij de raad van beroep, zodat deze regeling afwijkt van de in het gemeen recht en voor bepaalde andere beroepsgroepen geldende regel van de relatieve werking van het hoger beroep; deze bijzondere regeling die enkel een volgappel overbodig maakt, waarborgt evenwel op evenwaardige wijze het recht op een eerlijk proces door het vereiste van een twee derde meerderheid bij een uitspraak in hoger beroep, die de toestand van de apotheker op zijn enkel hoger beroep verzwaart (1). (1) Cass. 30 nov. 1990, AR nr. 7124, AC 1990-91, nr. 17; Cass. 25 juni 1993, AR nr. 7936, AC 1993, nr. 306; Cass. 10 sept. 1993, AR nr. 7983, AC 1993, nr. 340.

- Artt. 13 en 25, §§ 1 en 4 KB nr. 80 van 10 november 1967 betreffende de Orde der apothekers

7 juni 2018

D.2016.0013.N

AC nr. ...

RECHTBANKEN

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Algemeen

Wanneer het proces-verbaal van de terechtzitting waarop de zaak werd behandeld en in beraad werd genomen en de in de zaak gewezen uitspraak dezelfde namen van raadsheren vermeldt, staat vast dat het dezelfde rechters zijn die de zaak hebben behandeld en erover hebben geoordeeld en die de beslissing hebben ondertekend (1). (1) Zie Cass. 10 juni 2011, AR C.10.0249.N, AC 2011, nr. 395.

- Art. 780 Gerechtelijk Wetboek

14 juni 2018

C.2017.0572.N

AC nr. ...

RECHTEN VAN DE MENS

VERDRAG RECHTEN VAN DE MENS

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Uit de artikelen 8,§2 en 30,§2 eerste en tweede lid van de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke en de wetsgeschiedenis volgt dat de verplichting kennis te geven van de rechtsmiddelen strekt tot bescherming van de betrokken persoon en dat derhalve tevens kennis moet worden gegeven van de korte en van het gemeenrecht afwijkende termijn van 15 dagen waarbinnen het hoger beroep dient te worden ingesteld (1). (1) Zie Concl. OM.

7 september 2018

C.2017.0711.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Uit de artikelen 8,§2 en 30,§2 eerste en tweede lid van de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke en de wetsgeschiedenis volgt dat de verplichting kennis te geven van de rechtsmiddelen strekt tot bescherming van de betrokken persoon en dat derhalve tevens kennis moet worden gegeven van de korte en van het gemeenrecht afwijkende termijn van 15 dagen waarbinnen het hoger beroep dient te worden ingesteld (1). (1) Zie Concl. OM.

7 september 2018

C.2017.0711.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1

Artikel 5.1.e EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, verzet zich niet ertegen dat de gepaste therapeutische telastneming van een geïnterneerde persoon kortstondig wordt onderbroken om, gelet op hem toerekenbare gewijzigde omstandigheden, een nieuwe gepaste behandeling te vinden; dergelijke onderbreking neemt een aanvang wanneer de geïnterneerde persoon niet meer geniet van een gepaste behandeling en neemt een einde wanneer de therapeutische telastneming herneemt waarbij onaantastbaar in concreto wordt beoordeeld of deze duur redelijk is (1). (1) Cass. 3 januari 2017, AR P.16.1246.N, AC 2017, nr. 8.

12 juni 2018

P.2018.0549.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1

Bij het beoordelen van de bewijswaarde van de verklaringen van personen die geen verklaringen hebben afgelegd in verband met de schuld van de beklaagde of van het resultaat van hun optreden, oordeelt de rechter onaantastbaar over de noodzaak, de raadzaamheid en de gepastheid van het bevelen van een bijkomende onderzoeksmaatregel zoals een getuigenverhoor, mits daarbij het recht van de beklaagde op een eerlijk proces in zijn geheel beschouwd niet te miskennen.

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

19 juni 2018

P.2017.1250.N

AC nr. ...

RECHTERLIJKE ORGANISATIE**BURGERLIJKE ZAKEN***Burgerlijke zaken*

Wanneer het proces-verbaal van de terechtzitting waarop de zaak werd behandeld en in beraad werd genomen en de in de zaak gewezen uitspraak dezelfde namen van raadsheren vermeldt, staat vast dat het dezelfde rechters zijn die de zaak hebben behandeld en erover hebben geoordeeld en die de beslissing hebben ondertekend (1). (1) Zie Cass. 10 juni 2011, AR C.10.0249.N, AC 2011, nr. 395.

- Art. 780 Gerechtelijk Wetboek

14 juni 2018

C.2017.0572.N

AC nr. ...

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE)

De relatieve werking van het hoger beroep maakt geen algemeen rechtsbeginsel uit (1). (1) Cass. 1 juni 1989, AR nr. 6567, AC 1988-89, nr. 565; Cass. 10 september 1993, AR nr. 7983, AC 1993, nr. 340.

7 juni 2018

D.2016.0013.N

AC nr. ...

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN**ALLERLEI***Allerlei*

De rechter kan in het kader van een procedure tegen personen die ervan worden verdacht een beroep te hebben gedaan op gedetacheerde werknemers onder de dekmantel van frauduleus verkregen of ingeroepen E101-verklaringen, deze verklaringen buiten beschouwing laten wanneer hij vaststelt dat, gelet op de in het kader van een gerechtelijk onderzoek verkregen gegevens waaruit kon worden afgeleid dat deze verklaringen frauduleus waren verkregen of ingeroepen, het orgaan van de lidstaat waar de werknemers gedetacheerd zijn aan het orgaan dat E 101-verklaringen heeft afgegeven een verzoek heeft gericht om deze verklaringen te heroverwegen en in te trekken terwijl het orgaan van afgifte heeft nagelaten om deze gegevens met het oog op de heroverweging van de gegrondheid van de afgifte van die verklaringen in aanmerking te nemen, en hij op basis van de voornoemde gegevens en onder eerbiediging van de aan deze personen toekomende waarborgen die eigen zijn aan het recht op een eerlijk proces, oordeelt dat er een dergelijke fraude heeft plaatsgevonden (1). (1) HvJ 6 februari 2018, C-359/16; Zie: Cass. 7 juni 2016, AR P.15.1275.N, AC 2016, nr. 379.

19 juni 2018

P.2015.1275.N

AC nr. ...

Allerlei

De rechter kan in het kader van een procedure tegen personen die ervan worden verdacht een beroep te hebben gedaan op gedetacheerde werknemers onder de dekmantel van frauduleus verkregen of ingeroepen E101-verklaringen, deze verklaringen buiten beschouwing laten wanneer hij vaststelt dat, gelet op de in het kader van een gerechtelijk onderzoek verkregen gegevens waaruit kon worden afgeleid dat deze verklaringen frauduleus waren verkregen of ingeroepen, het orgaan van de lidstaat waar de werknemers gedetacheerd zijn aan het orgaan dat E 101-verklaringen heeft afgegeven een verzoek heeft gericht om deze verklaringen te heroverwegen en in te trekken terwijl het orgaan van afgifte heeft nagelaten om deze gegevens met het oog op de heroverweging van de gegrondheid van de afgifte van die verklaringen in aanmerking te nemen, en hij op basis van de voornoemde gegevens en onder eerbiediging van de aan deze personen toekomende waarborgen die eigen zijn aan het recht op een eerlijk proces, oordeelt dat er een dergelijke fraude heeft plaatsgevonden (1). (1) HvJ 6 februari 2018, C-359/16; Zie: Cass. 7 juni 2016, AR P.15.1275.N, AC 2016, nr. 379.

19 juni 2018

P.2015.1275.N

AC nr. 379

SAMENHANG

De regels van het geding inzake samenhang, zoals deze zijn vervat in de artikelen 30 en 701 Gerechtelijk Wetboek, zijn van overeenkomstige toepassing in hoger beroep; artikel 1050 Gerechtelijk Wetboek is niet onverenigbaar met de toepassing van voormelde regels.

14 september 2018

C.2016.0186.N

AC nr. ...

De regels van het geding inzake samenhang, zoals deze zijn vervat in de artikelen 30 en 701 Gerechtelijk Wetboek, zijn van overeenkomstige toepassing in hoger beroep; artikel 1050 Gerechtelijk Wetboek is niet onverenigbaar met de toepassing van voormelde regels.

14 september 2018

C.2016.0186.N

AC nr. ...

SOCIALE ZEKERHEID

ALLERLEI

Allerlei

Artikel 236, tweede lid, Sociaal Strafwetboek, dat een bijzondere vorm is van de in artikel 44 Strafwetboek vermelde teruggave, beoogt de sporen van het misdrijf uit te wissen via de betaling van de onrechtmatig ontvangen bedragen en artikel 42, 3°, Strafwetboek beoogt het als bijkomende en facultatieve straf ontnemen van door een misdrijf verkregen illegale vermogensvoordelen; indien de strafrechter vaststelt dat de door een beklaagde onrechtmatig ontvangen bedragen als bedoeld door de artikelen 233, § 1, 3° en 236, tweede lid, Sociaal Strafwetboek, rechtstreeks uit het misdrijf verkregen vermogensvoordelen uitmaken welke werden in beslag genomen, dan volgt uit de samenhang tussen de voormelde wetsbepalingen dat de rechter de teruggave van die inbeslaggenomen gelden moet bevelen aan de betrokken sociale zekerheidsinstelling, onverminderd de veroordeling tot betaling van verwijlinteressen op de onrechtmatig ontvangen bedragen en waaruit verder volgt dat aangezien de rechtstreeks verkregen vermogensvoordelen de veroordeelde zijn ontnomen, lastens hem voor die vermogensvoordelen geen bijzondere verbeurdverklaring op grond van artikel 42, 3° en 43bis, tweede lid, Strafwetboek kan worden uitgesproken.

12 juni 2018

P.2017.1215.N

AC nr. ...

WERKNEMERS**Werknemers**

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of een krachtens artikel 11.1 van de Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van de Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals van toepassing vóór de opheffing ervan door artikel 96.1 van de Verordening (EG) nr. 987/2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels, uitgereikte E101-verklaring door een andere rechter dan deze van de uitzendende lidstaat kan worden vernietigd of buiten beschouwing gelaten, indien de feiten die aan zijn oordeel worden onderworpen toelaten vast te stellen dat de verklaring op frauduleuze wijze werd verkregen of ingeroepen, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

19 juni 2018

P.2015.1275.N

AC nr. 379

Werknemers

Wanneer het orgaan van de lidstaat waar de werknemers gedetacheerd zijn aan het orgaan dat E101-verklaringen heeft afgegeven een verzoek heeft gericht om deze verklaringen te heroverwegen en in te trekken, gelet op in het kader van een gerechtelijk onderzoek verkregen gegevens waaruit kon worden afgeleid dat deze verklaringen frauduleus waren verkregen of ingeroepen, en dit orgaan van afgifte heeft nagelaten om deze gegevens met het oog op de heroverweging van de gegrondheid van de afgifte van die verklaringen in aanmerking te nemen, kan de nationale rechter in het kader van een procedure tegen personen die ervan worden verdacht onder de dekmantel van dergelijke verklaringen een beroep te hebben gedaan op gedetacheerde werknemers, deze verklaringen buiten beschouwing laten indien hij op basis van de voornoemde gegevens en onder eerbiediging van de aan deze personen toekomende waarborgen die eigen zijn aan het recht op een eerlijk proces, oordeelt dat er een dergelijke fraude heeft plaatsgevonden (1). (1) HvJ 6 februari 2018, C-359/16; Zie: Cass. 7 juni 2016, AR P.15.1275.N, AC 2016, nr. 379.

- Art. 11.1.a Verordening Raad EG nr. 574/72 van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71

- Art. 14.1.a Verordening Raad EG nr. 1408/71 van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op loonrekkenden en hun gezinnen, die zich binnen de gemeenschap verplaatsen

19 juni 2018

P.2015.1275.N

AC nr. ...

Werknemers

Wanneer het orgaan van de lidstaat waar de werknemers gedetacheerd zijn aan het orgaan dat E101-verklaringen heeft afgegeven een verzoek heeft gericht om deze verklaringen te heroverwegen en in te trekken, gelet op in het kader van een gerechtelijk onderzoek verkregen gegevens waaruit kon worden afgeleid dat deze verklaringen frauduleus waren verkregen of ingeroepen, en dit orgaan van afgifte heeft nagelaten om deze gegevens met het oog op de heroverweging van de gegrondheid van de afgifte van die verklaringen in aanmerking te nemen, kan de nationale rechter in het kader van een procedure tegen personen die ervan worden verdacht onder de dekmantel van dergelijke verklaringen een beroep te hebben gedaan op gedetacheerde werknemers, deze verklaringen buiten beschouwing laten indien hij op basis van de voornoemde gegevens en onder eerbiediging van de aan deze personen toekomende waarborgen die eigen zijn aan het recht op een eerlijk proces, oordeelt dat er een dergelijke fraude heeft plaatsgevonden (1). (1) HvJ 6 februari 2018, C-359/16; Zie: Cass. 7 juni 2016, AR P.15.1275.N, AC 2016, nr. 379.

- Art. 11.1.a Verordening Raad EG nr. 574/72 van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71

- Art. 14.1.a Verordening Raad EG nr. 1408/71 van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op loonrekkenden en hun gezinnen, die zich binnen de gemeenschap verplaatsen

19 juni 2018

P.2015.1275.N

AC nr. 379

Werknemers

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of een krachtens artikel 11.1 van de Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van de Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals van toepassing vóór de opheffing ervan door artikel 96.1 van de Verordening (EG) nr. 987/2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels, uitgereikte E101-verklaring door een andere rechter dan deze van de uitzendende lidstaat kan worden vernietigd of buiten beschouwing gelaten, indien de feiten die aan zijn oordeel worden onderworpen toelaten vast te stellen dat de verklaring op frauduleuze wijze werd verkregen of ingeroepen, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

19 juni 2018

P.2015.1275.N

AC nr. ...

ZELFSTANDIGEN

Zelfstandigen

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of een krachtens artikel 11.1 van de Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van de Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals van toepassing vóór de opheffing ervan door artikel 96.1 van de Verordening (EG) nr. 987/2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels, uitgereikte E101-verklaring door een andere rechter dan deze van de uitzendende lidstaat kan worden vernietigd of buiten beschouwing gelaten, indien de feiten die aan zijn oordeel worden onderworpen toelaten vast te stellen dat de verklaring op frauduleuze wijze werd verkregen of ingeroepen, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

19 juni 2018

P.2015.1275.N

AC nr. ...

Zelfstandigen

Wanneer voor het Hof de vraag rijst of een krachtens artikel 11.1 van de Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van de Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals van toepassing vóór de opheffing ervan door artikel 96.1 van de Verordening (EG) nr. 987/2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels, uitgereikte E101-verklaring door een andere rechter dan deze van de uitzendende lidstaat kan worden vernietigd of buiten beschouwing gelaten, indien de feiten die aan zijn oordeel worden onderworpen toelaten vast te stellen dat de verklaring op frauduleuze wijze werd verkregen of ingeroepen, stelt het Hof een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

19 juni 2018

P.2015.1275.N

AC nr. 379

STEDENBOUW

HERSTEL VAN PLAATS IN DE VORIGE STAAT. BETALING VAN EEN MEERWAARDE

Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde

Uit artikel 20quater, eerste lid, Vlaamse Wooncode volgt dat hij die overeenkomstig artikel 20bis Vlaamse Wooncode bij uitvoerbare definitieve beslissing is veroordeeld tot een herstelmaatregel en die het goed waarop die herstelmaatregel rust, heeft verkocht aan een derde overeenkomstig artikel 20quater, eerste lid, Vlaamse Wooncode met behulp van een gerechtsdeurwaarder op grond van die uitvoerbare definitieve beslissing toegang kan nemen tot het goed met het oog op de uitvoering van de herstelmaatregel, zonder dat hij daartoe een uitdrukkelijke machtiging behoeft (1). (1) Zie Cass. 22 februari 2005, AR P.04.0998.N, AC 2005, nr. 107.

12 juni 2018

P.2017.1035.N

AC nr. ...

RUIMTELIJKE ORDENING. PLAN VAN AANLEG

Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Uit de artikelen 4.4.24, eerste lid, 4.4.26, §1, eerste lid en 4.4.26, §2, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening zoals van toepassing, volgt dat het planologisch attest een stap is in de administratieve procedure om de uitbreiding of het herbouwen van het betrokken bedrijf mogelijk te maken, waarbij voor de concrete realisatie van de in dat attest vermelde ruimtelijke ontwikkelingsmogelijkheden op korte en op lange termijn nog het maken van een ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg vereist is.

14 juni 2018

C.2017.0271.N

AC nr. ...

Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg

Het feit dat voor werken, handelingen of wijzigingen in een gebied waarvoor een positief planologisch attest is afgegeven, desgevallend mag worden afgeweken van de voorschriften van een gewestplan of een algemeen plan van aanleg, impliceert niet dat deze werken, handelingen of wijzigingen louter op grond van dit planologisch attest kunnen worden uitgevoerd, nu daartoe krachtens de toepasselijke bepalingen nog een stedenbouwkundige vergunning of een milieuvergunning vereist is.

14 juni 2018

C.2017.0271.N

AC nr. ...

STRAF

ABDERE STRAFFEN

Andere straffen - Werkstraf

De rechter op verwijzing heeft slechts rechtsmacht binnen de grenzen van de vernietiging en de verwijzing en het staat aan die rechter zelf te bepalen, onder controle van het Hof van Cassatie, in hoeverre hij van de zaak kennis moet nemen en dus welke de vernietigde beslissingen zijn van de bestreden rechterlijke uitspraak die door hem opnieuw moeten worden beoordeeld aangezien het slechts de vernietigde beslissingen van de bestreden rechterlijke uitspraak zijn die de omvang van de vernietiging en verwijzing bepalen en dus niet de onderliggende reden of redenen die aanleiding hebben gegeven tot cassatie; indien het Hof van Cassatie, na het gegrond bevinden van een middel dat aanvoert dat een appelrechter het maximaal aantal uren uit te spreken werkstraf heeft overschreden, de beslissing van de veroordeling tot straf en de bijdrage aan het Slachtofferfonds vernietigt, dan strekt de rechtsmacht van de rechter op verwijzing zich uit over de beslissing over de straftoemeting in haar geheel en is die niet beperkt tot het aantal op te leggen uren werkstraf (1). (1) T. DECAIGNY, "De gevolgen van een arrest van het Hof van Cassatie en de relatie tot andere hoge rechtscolleges", in W. VAN EECKHOUTTE en J. GHYSELS (eds.), Cassatie in strafzaken, Antwerpen, Intersentia, 2014, nr. 464, p. 229-230.

5 juni 2018

P.2018.0144.N

AC nr. ...

AUTRES PEINES

Andere Straffen - Verbeurdverklaring

Artikel 236, tweede lid, Sociaal Strafwetboek, dat een bijzondere vorm is van de in artikel 44 Strafwetboek vermelde teruggave, beoogt de sporen van het misdrijf uit te wissen via de betaling van de onrechtmatig ontvangen bedragen en artikel 42, 3°, Strafwetboek beoogt het als bijkomende en facultatieve straf ontnemen van door een misdrijf verkregen illegale vermogensvoordelen; indien de strafrechter vaststelt dat de door een beklaagde onrechtmatig ontvangen bedragen als bedoeld door de artikelen 233, § 1, 3° en 236, tweede lid, Sociaal Strafwetboek, rechtstreeks uit het misdrijf verkregen vermogensvoordelen uitmaken welke werden in beslag genomen, dan volgt uit de samenhang tussen de voormelde wetsbepalingen dat de rechter de teruggave van die inbeslaggenomen gelden moet bevelen aan de betrokken sociale zekerheidsinstelling, onverminderd de veroordeling tot betaling van verwijlinteressen op de onrechtmatig ontvangen bedragen en waaruit verder volgt dat aangezien de rechtstreeks verkregen vermogensvoordelen de veroordeelde zijn ontnomen, lastens hem voor die vermogensvoordelen geen bijzondere verbeurdverklaring op grond van artikel 42, 3° en 43bis, tweede lid, Strafwetboek kan worden uitgesproken.

12 juni 2018

P.2017.1215.N

AC nr. ...

SAMENLOOP

Samenloop - Eendaadse

Artikel 65, tweede lid, Strafwetboek, bepaalt dat de rechter die vaststelt dat de feiten die bij hem aanhangig zijn en die hij bewezen acht, samen met misdrijven die deze feiten voorafgaan en die bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing werden bestraft, de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet, bij de straftoemeting de reeds uitgesproken straffen in aanmerking neemt; dit houdt in dat de rechter die oordeelt dat, gelet op de nieuwe feiten die bij hem aanhangig zijn, de reeds uitgesproken straf onvoldoende is en een bijkomende straf uitspreekt, noodzakelijk de reeds eerder beoordeelde feiten in zijn beoordeling moet betrekken (1). (1) Cass. 22 juni 2004, AR P.04.0310.N, AC. 2004, nr. 345; Cass. 26 november 2002, AR P.01.1670.N, AC 2002, nr. 630.

5 juni 2018

P.2017.1240.N

AC nr. ...

STRAFUITVOERING

De strafuitvoeringsrechtbank die oordeelt dat de invrijheidstelling van de veroordeelde afhankelijk dient te zijn van diens opname in een forensisch psychiatrische eenheid teneinde hem voor te bereiden op een re-integratie in de maatschappij en die vaststelt dat zulks echter in de praktijk niet mogelijk is aangezien gedetineerden geen toegang hebben tot dergelijke forensisch psychiatrische eenheden, maakt de invrijheidstelling van de veroordeelde afhankelijk van voorwaarden die hem een reëel uitzicht op invrijheidstelling ontnemen (1). (1) Het OM heeft tot de verwerping van het cassatieberoep geconcludeerd. Volgens het OM heeft de strafuitvoeringsrechtbank haar beslissing naar recht verantwoord door de vaststelling dat er tegenaanwijzingen bestaan in verband met het recidivegevaar en het ontbreken van een gepast sociaal reclasseringsplan. Verder is de strafuitvoeringsrechtbank zonder rechtsmacht om aan de overheid een bevel te geven in verband met het subsidiëren van forensisch psychiatrische eenheden.

11 juli 2018

P.2018.0665.N

AC nr. ...

Uit artikel 38, § 1, Wet Wederzijdse Erkenning Straffen 2012 volgt dat, bij weigering van de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel door het onderzoeksgerecht, de buitenlandse straf onmiddellijk en rechtstreeks uitvoerbaar is in België en door de autoriteiten van de uitvoerende macht ook moet worden uitgevoerd; aldus kan het onderzoeksgerecht, als bevoegde Belgische autoriteit, zich ertoe verbinden deze straf ten uitvoer te leggen overeenkomstig de Belgische wetgeving (1). (1) Zie Cass. 18 oktober 2006, AR P.06.1316.F, AC 2006, nr. 496, met concl. van advocaat-generaal VANDERMEERSCH; J. VAN GAEVER, Het Europees aanhoudingsbevel in de praktijk, Kluwer, 2013, 111-112 en 129; S. DEWULF, Uitleveringsrecht, Intersentia, 2013, 238; D. VAN DAELE, "De tenuitvoerlegging in België van een vrijheidsbenemende straf of maatregel opgelegd in een andere lidstaat van de Europese Unie", NC 2015, 298.

- Art. 6, 4° Wet 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

12 juni 2018

P.2018.0579.N

AC nr. ...

UITLEVERING

Het in handen van de gemachtigde van de gevangenisdirecteur ingestelde cassatieberoep door een vreemdeling wiens uitlevering wordt gevraagd en die opkomt tegen het arrest dat uitspraak doet over zijn op grond van artikel 5.4 EVRM en artikel 5, vierde lid, Uitleveringswet 1874, ingediende verzoek tot voorlopige invrijheidstelling, is niet ontvankelijk.

12 juni 2018

P.2018.0589.N

AC nr. ...

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN

De valsheid is "intellectueel" wanneer zij erin bestaat dat in een materieel onaangeroerd instrumentum, feiten en akten in strijd met de waarheid worden vastgesteld; wanneer een geschrift de vaststelling inhoudt van een wilsverklaring die op bedrieglijke wijze in strijd is met de waarheid, dan heeft de omstandigheid dat die wilsverklaring ook werkelijk is gedaan, niet tot gevolg dat dit geschrift niet intellectueel vals is of kan zijn (1). (1) Cass. 13 januari 2015, AR P.13.0754.N, AC 2015, nr. 28.

- Art. 196 Strafwetboek

5 juni 2018

P.2017.1072.N

AC nr. ...

VERDOVENDE MIDDELEN [ZIE: 163/01 GENEESKUNDE]

Uit de bepalingen van de artikelen 2, a) en 2, b), 9.1 en 9.2, b) en 10.2, Verordening (EG) 273/2004 en de artikelen 2,a) en 2, b), 10.2, b), 10.4, 10.5, 26.3bis, 26.3ter, 27 en 30ter, Verordening (EG) 111/2005 volgt dat het enkele feit van de invoer, doorvoer en uitvoer van niet-geregistreerde stoffen zoals gedefinieerd in artikel 2, b), van deze Verordeningen, geen overtreding inhoudt van die Verordeningen en dus van artikel 2quater, 4° en 5°, Drugwet (1). (1) Zie de studie van de Nederlandse politie, KLPD- Dienst Nationale Recherche over de problematiek van drugprecursoren - " Synthetische drugs en precursoren, Criminaliteitsbeeldanalyse 2012 ", <https://www.politie.nl/binaries/content/assets/politie/algemeen/nationaal-dreigingsbeeld-2012/cba-synthetische-drugs-2012.pdf>

5 juni 2018

P.2018.0306.N

AC nr. ...

VERJARING

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Algemeen

De appelrechters die bij de beoordeling van een door een van de partijen ingeroepen verjaring ambtshalve een vraag opwerpen met betrekking tot de aanvangsdatum van de periode van vijf jaar zoals bepaald in artikel 2276bis, §2 B.W. werpen niet ambtshalve het middel van de verjaring op maar stellen de vraag aan de orde naar het vetrekpunt van de door een van de partijen ingeroepen verjaring.

- Art. 2223 Burgerlijk Wetboek

14 juni 2018

C.2017.0595.N

AC nr. ...

VERVOER

GOEDERENVERVOER

Goederenvervoer - Algemeen

Artikel 1, eerste lid, Wet 18 februari 1969 betreffende de maatregelen ter uitvoering van de internationale verdragen en akten inzake vervoer over zee, over de weg, de spoorweg of de waterweg, machtigt de Koning niet alleen om uitvoering te geven aan verplichtingen uit internationale akten, maar ook om die internationale akten, in zoverre dit in overeenstemming is met het internationaal recht, aan te vullen.

12 juni 2018

P.2017.1211.N

AC nr. ...

Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

Uit het verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 10 augustus 2009 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder vervoersondernemers die gevestigd zijn op het grondgebied van een andere lidstaat van de Europese Unie of van de Europese Economische Ruimte worden toegelaten tot het binnenlands goederenvervoer over de weg in België, blijkt dat het de bedoeling was om uitvoering te geven aan de communautaire regels waarover reeds overeenstemming was bereikt, maar die nog niet waren aangenomen; aldus bevat dat koninklijk besluit wel degelijk bepalingen ter uitvoering van de verplichtingen die voortvloeien uit Verordening (EG) nr. 1072/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels voor toegang tot de markt voor internationaal goederenvervoer over de weg, meer bepaald vanaf de inwerkingtreding van die Verordening op 4 november 2011 waarbij het feit dat dit koninklijk besluit is aangenomen vóór die Verordening en geen letterlijke verwijzing naar die Verordening bevat, daaraan geen afbreuk doet.

12 juni 2018

P.2017.1211.N

AC nr. ...

Goederenvervoer - Landvervoer. wegvervoer

In het licht van de verantwoording in het verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 10 augustus 2009 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder vervoersondernemers die gevestigd zijn op het grondgebied van een andere lidstaat van de Europese Unie of van de Europese Economische Ruimte worden toegelaten tot het binnenlands goederenvervoer over de weg in België, en gelet op de wijze waarop dit koninklijk besluit nadere uitvoering geeft aan het in artikel 1.1 Verordening (EEG) nr. 3118/93 van de Raad van 25 oktober 1993 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder vervoersondernemers worden toegelaten tot het binnenlands goederenvervoer over de weg in een Lid-Staat waar zij niet gevestigd zijn, gehanteerd begrip van tijdelijkheid van het cabotagevervoer, voldoet het koninklijk besluit van 10 augustus 2009 aan de vereisten van de artikelen 1, eerste lid, en 2 Wet van 18 februari 1969 betreffende de maatregelen ter uitvoering van de internationale verdragen en akten inzake vervoer over zee, over de weg, de spoorweg of de waterweg, en de rechtspraak van het Hof van Justitie waaruit volgt dat de lidstaten maatregelen mogen vaststellen tot uitvoering van een verordening voor zover zij de rechtstreekse werking van de verordening niet belemmeren, niet verheimelijken dat die verordening een rechtshandeling is van de Unie en zij binnen de grenzen blijven van de aan de lidstaten toegekende beoordelingsmarge waarbij de lidstaten bij het uitvaardigen van deze uitvoeringsmaatregelen het evenredigheidsbeginsel moeten respecteren (1). (1) Zie Cass. 29 november 2016, AR P.14.1821.N, AC 2016, nr. 680.

12 juni 2018

P.2017.1211.N

AC nr. ...

VERWIJZING NA CASSATIE

STRAFZAKEN

Strafzaken

De rechter op verwijzing heeft slechts rechtsmacht binnen de grenzen van de vernietiging en de verwijzing en het staat aan die rechter zelf te bepalen, onder controle van het Hof van Cassatie, in hoeverre hij van de zaak kennis moet nemen en dus welke de vernietigde beslissingen zijn van de bestreden rechterlijke uitspraak die door hem opnieuw moeten worden beoordeeld aangezien het slechts de vernietigde beslissingen van de bestreden rechterlijke uitspraak zijn die de omvang van de vernietiging en verwijzing bepalen en dus niet de onderliggende reden of redenen die aanleiding hebben gegeven tot cassatie; indien het Hof van Cassatie, na het gegrond bevinden van een middel dat aanvoert dat een appelrechter het maximaal aantal uren uit te spreken werkstraf heeft overschreden, de beslissing van de veroordeling tot straf en de bijdrage aan het Slachtofferfonds vernietigt, dan strekt de rechtsmacht van de rechter op verwijzing zich uit over de beslissing over de straftoemeting in haar geheel en is die niet beperkt tot het aantal op te leggen uren werkstraf (1). (1) T. DECAIGNY, "De gevolgen van een arrest van het Hof van Cassatie en de relatie tot andere hoge rechtscollèges", in W. VAN EECKHOUTTE en J. GHYSELS (eds.), Cassatie in strafzaken, Antwerpen, Intersentia, 2014, nr. 464, p. 229-230.

5 juni 2018

P.2018.0144.N

AC nr. ...

VONNISSEN EN ARRESTEN

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Algemeen

Wanneer het proces-verbaal van de terechtzitting waarop de zaak werd behandeld en in beraad werd genomen en de in de zaak gewezen uitspraak dezelfde namen van raadsheren vermeldt, staat vast dat het dezelfde rechters zijn die de zaak hebben behandeld en erover hebben geoordeeld en die de beslissing hebben ondertekend (1). (1) Zie Cass. 10 juni 2011, AR C.10.0249.N, AC 2011, nr. 395.

- Art. 780 Gerechtelijk Wetboek

14 juni 2018

C.2017.0572.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen

Er kan in de regel slechts sprake zijn van een eindvonnis in de zin van artikel 19 Gerechtelijk Wetboek waardoor de rechtsmacht van de rechter is uitgeput, wanneer de rechter een beslissing neemt over een geschilpunt, dit is een punt waarover tussen partijen betwisting bestond en waarover zij het debat hebben gevoerd.

- Art. 19 Gerechtelijk Wetboek

14 juni 2018

C.2017.0595.N

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Algemeen

Uit de samenhang tussen de bepalingen van de artikelen 779, 782, eerste lid, 782bis, eerste lid en 785, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek en de wetsgeschiedenis ervan volgt dat de voorzitter bij toepassing van artikel 782bis, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek een vonnis kan uitspreken indien dit vonnis is ondertekend door de rechters die alle rechtszittingen hebben bijgewoond en over de zaak hebben beraadslaagd, of zo die rechters in de onmogelijkheid verkeren om het vonnis te ondertekenen, die onmogelijkheid wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 785 Gerechtelijk Wetboek; een regelmatig vastgestelde onmogelijkheid van een van de rechters belet de toepassing van artikel 782bis, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek niet (1). (1) Cass. 18 november 2014, AR P.13.0532.N, AC 2014, nr. 702, RW 2016-17, 1137, noot B. VAN DEN BERGH, "Over het handtekeningsvereiste in een vonnis: principes, sancties, aandachtspunten en remedies"; Cass. 7 november 2014, C.13.0608.N en C.13.0624.N, AC 2014, nr. 680, met concl. van advocaat-generaal C. VANDEWAL, RABG 2015, 415, noot S. VAN SCHEL, "Ondertekening en uitspraak van de rechterlijke beslissing"; Cass. 16 april 2012, AR C.11.0602.F, AC 2012, nr. 226, RW 2013-14, 1478, noot D. DEBRUYNE, "De ondertekening van de rechterlijke uitspraak: terug naar formelere toetsingscriteria?"

5 juni 2018

P.2018.0144.N

AC nr. ...

VOORLOPIGE HECHTENIS

BEVEL TOT AANHOUDING

Bevel tot aanhouding

Artikel 16, § 1, Voorlopige Hechteniswet belet niet dat de onderzoeksrechter die een aanhoudingsbevel heeft uitgevaardigd, in het kader van eenzelfde gerechtelijk onderzoek een tweede aanhoudingsbevel uitvaardigt voor andere feiten dan die waarvoor het eerste aanhoudingsmandaat is bevolen (1). (1) Cass. 10 april 2018, AR P.18.0364.N, niet gepubliceerd.

- Art. 16, § 1 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

11 juli 2018

P.2018.0710.N

AC nr. ...

VOORRANG VAN RECHTSMACHT

Uit artikel 418 Wetboek van Strafvordering en bij afwezigheid van enig andersluidende wetsbepaling volgt dat bij het Hof van Cassatie geen hoger beroep openstaat tegen de beslissing van een raadsheer-onderzoeksrechter over een op grond van artikel 61quater, § 1 tot en met § 4, Wetboek van Strafvordering ingediend verzoek; noch de door het Grondwettelijk Hof met het arrest nr. 9/2018 van 1 februari 2018 vastgestelde onbestaanbaarheid van de artikelen 479 en 480 Wetboek van Strafvordering met de artikelen 10, 11 en 13 Grondwet, gelezen in samenhang met artikel 6 EVRM en het oordeel dat het aan de verwijzingsrechter toekomt aan de vastgestelde schending een einde te maken via de toepassing van de gemeenrechtelijke regels van de strafrechtspleging, noch de bevoegdheden waarover het Hof van Cassatie inzake voorrecht van rechtsmacht beschikt op grond van de artikelen 481 en 482 Wetboek van Strafvordering betreffende leden van het hof van beroep en ambtenaren van het openbaar ministerie bij een dergelijk hof, doen hieraan afbreuk.

19 juni 2018

P.2018.0467.N

AC nr. ...

VREEMDELINGEN

Geen enkele wetsbepaling verplicht het onderzoeksgerecht bij de controle van de vrijheidsberoving van vreemdelingen de toepasselijke wetsartikelen in het dictum te vermelden betreffende de toe te passen administratieve maatregel.

11 juli 2018

P.2018.0702.N

AC nr. ...

WEGVERKEER

WEGVERKEERSWET

Wetsbepalingen - Art. 59

Het feit dat uit de vaststellingen van de verbalisanten of uit enig stuk van het strafdossier niet uitdrukkelijk blijkt dat het gebruikte ademanalysetoestel voldoet aan de voorschriften van het KB Ademtest- en ademanalysetoestellen, levert geen vermoeden op van een schending van de daarin gestelde regels omdat de rechter op grond van een feitelijke beoordeling dient na te gaan of uit de gegevens van de zaak blijkt dat een vormvereiste niet werd nageleefd en, in voorkomend geval, de weerslag ervan op de betrouwbaarheid van het bewijs en het recht op een eerlijk proces moet beoordelen.

19 juni 2018

P.2017.1252.N

AC nr. ...

Wetsbepalingen - Art. 34

Het feit dat uit de vaststellingen van de verbalisanten of uit enig stuk van het strafdossier niet uitdrukkelijk blijkt dat het gebruikte ademanalysetoestel voldoet aan de voorschriften van het KB Ademtest- en ademanalysetoestellen, levert geen vermoeden op van een schending van de daarin gestelde regels omdat de rechter op grond van een feitelijke beoordeling dient na te gaan of uit de gegevens van de zaak blijkt dat een vormvereiste niet werd nageleefd en, in voorkomend geval, de weerslag ervan op de betrouwbaarheid van het bewijs en het recht op een eerlijk proces moet beoordelen.

19 juni 2018

P.2017.1252.N

AC nr. ...

Wetsbepalingen - Art. 59

Het besturen van een motorvoertuig in staat van alcoholintoxicatie is een wanbedrijf waarvan het bewijs, wanneer het door een adem- of bloedanalyse wordt geleverd, bijzonder bij wet is geregeld (1) zodat wanneer de rechter zijn beslissing grondt op de resultaten van de alcoholconcentratie per liter uitgeademde alveolaire lucht of per liter bloed, hij zich dient te houden aan de bepalingen die de bijzondere gebruiksmodaliteiten van de gebruikte toestellen vastleggen (2). (1) Zie: Cass. 26 november 2008, AR P.08.1043.F, AC 2008, nr. 671. (2) Cass. 12 maart 2014, AR P.13.1880.F, AC 2014, nr. 202.

- Artt. 34 en 59 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

19 juni 2018

P.2017.1252.N

AC nr. ...

Wetsbepalingen - Art. 34

Het besturen van een motorvoertuig in staat van alcoholintoxicatie is een wanbedrijf waarvan het bewijs, wanneer het door een adem- of bloedanalyse wordt geleverd, bijzonder bij wet is geregeld (1) zodat wanneer de rechter zijn beslissing grondt op de resultaten van de alcoholconcentratie per liter uitgeademde alveolaire lucht of per liter bloed, hij zich dient te houden aan de bepalingen die de bijzondere gebruiksmodaliteiten van de gebruikte toestellen vastleggen (2). (1) Zie: Cass. 26 november 2008, AR P.08.1043.F, AC 2008, nr. 671. (2) Cass. 12 maart 2014, AR P.13.1880.F, AC 2014, nr. 202.

- Artt. 34 en 59 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

19 juni 2018

P.2017.1252.N

AC nr. ...

Wetsbepalingen - Art. 59

Artikel 3.14.4 van bijlage 2 bij het KB Ademtest- en ademanalysetoestellen vereist geen wachttijd van vijf minuten tussen twee ademanalyses.

19 juni 2018

P.2017.1252.N

AC nr. ...

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN

GEVOLGEN VAN INTERNATIONALE NORMEN

Gevolgen van internationale normen

In het licht van de verantwoording in het verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 10 augustus 2009 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder vervoersondernemers die gevestigd zijn op het grondgebied van een andere lidstaat van de Europese Unie of van de Europese Economische Ruimte worden toegelaten tot het binnenlands goederenvervoer over de weg in België, en gelet op de wijze waarop dit koninklijk besluit nadere uitvoering geeft aan het in artikel 1.1 Verordening (EEG) nr. 3118/93 van de Raad van 25 oktober 1993 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder vervoersondernemers worden toegelaten tot het binnenlands goederenvervoer over de weg in een Lid-Staat waar zij niet gevestigd zijn, gehanteerd begrip van tijdelijkheid van het cabotagevervoer, voldoet het koninklijk besluit van 10 augustus 2009 aan de vereisten van de artikelen 1, eerste lid, en 2 Wet van 18 februari 1969 betreffende de maatregelen ter uitvoering van de internationale verdragen en akten inzake vervoer over zee, over de weg, de spoorweg of de waterweg, en de rechtspraak van het Hof van Justitie waaruit volgt dat de lidstaten maatregelen mogen vaststellen tot uitvoering van een verordening voor zover zij de rechtstreekse werking van de verordening niet belemmeren, niet verheimelijken dat die verordening een rechtshandeling is van de Unie en zij binnen de grenzen blijven van de aan de lidstaten toegekende beoordelingsmarge waarbij de lidstaten bij het uitvaardigen van deze uitvoeringsmaatregelen het evenredigheidsbeginsel moeten respecteren (1). (1) Zie Cass. 29 november 2016, AR P.14.1821.N, AC 2016, nr. 680.

12 juni 2018

P.2017.1211.N

AC nr. ...

UITLEGGING

Uitlegging

Wanneer een samenwerkingsakkoord door een later samenwerkingsakkoord wordt gewijzigd, dan is op dit wijzigingsakkoord artikel 92bis van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot Hervorming der Instellingen van toepassing; hieruit volgt dat een wijzigingsakkoord dat bepalingen van een eerder akkoord wijzigt of nieuwe bepalingen eraan toevoegt die betrekking hebben op aangelegenheden die bij decreet worden geregeld, die de Gemeenschap of het Gewest zouden kunnen bezwaren of die Belgen persoonlijk zouden kunnen binden, eerst gevolg heeft nadat het instemming heeft verkregen bij decreet; wanneer een aanvankelijk samenwerkingsakkoord dat voor een bepaalde duur werd afgesloten wordt verlengd of wordt omgevormd tot een samenwerkingsakkoord voor onbepaalde duur, komt zulks neer op een wijziging van de samenwerkingsovereenkomst die desgevallend parlementaire instemming behoeft; de omstandigheid dat het oorspronkelijke samenwerkingsakkoord werd afgesloten voor de inwerkingtreding van de Bijzondere Wet van 16 juli 1993, doet hieraan geen afbreuk (1). (1) Zie

14 september 2018

C.2017.0620.N

AC nr. ...